

"NEBEZPEČNÉ PÍSNÍČKY"
1. část

Praha 1984

Zpívat v^u Čechách není jen tak.
Je k tomu potřeba zbrojní pas.
A je důvod. Aby to totiž nedopadlo
jako 14. srpna u Domažlic.

J. Hutka (Cherál)

....Šedesátá léta byla obdobím celosvětové folkové konjunktury. V novodobé tvorbě folkových hvězd, tehdy začal nabývat prvek, který byl ostatně v lidových písních přítomen vždy - téma sociální kritiky a protestu. Tento jev, zajímavý spíše pro sociology než pro hudební kritiky, přerostl do hnutí protestních písní jež zaplavily celý svět..... Pro náš folk je podstatné, že jeho první představitelé začínali právě v době, kdy folkoví zpěváci kráčeli v řadě protiválečných pochodů, rozezpívali mnohatisícové davy a pletli se do politiky. K nám se protest dostal až poněkud opožděně, zhruba kolem roku 1966. Protest byl v módě, byl žádan a náš folk se tedy zrodil jako žánr vysoce angažovaný.

Vedle křídla orientovaného zpočátku na angloamerickou oblast nejen stylově, ale i co se týče repertoáru, např. Spirituál kvintet nebo Rangers, vyrostla se r. 1967 celá plejáda mladých písničkářů, stylově sice ovlivněných zahraničními vzory, ale hledající stále více vlastní výraz. Typickými představiteli těchto autorských i interpretačních autorit jsou dodnes třeba Vladimír Merta nebo Jaroslav Hutka. Moderní folk vrátil do populární hudby dávny ideál "písničkáře": typ všestranné osobnosti, která v sobě sdružuje funkce skladatele, textaře, zpěváka i instrumentalisty. Protestsong výrazně posílil roli textu v písničce a došlo k celkovému posunu kvality jak k "programním", tak i lyrickým textům.....

....Naši písničkáři zpočátku omámeni kouzlem Dylanových a Donovanových songů, museli nejprve hledat prostředí k vyjádření, pak své publikum, aby teprve potom mohli začít hledat sami sebe. Novodobí trubadúři se u nás zabydli v prostředí klubů a malých sálků, rozmohlo se dokonce i zpívání pod širým nebem na Karlově mostě, Kampě a na nádvoří Platyžu. Z tohoto koncertování je známa především dvojice Paleček+Janík.....

Až do těchto dnů platí skutečnost, že folk se u nás těší velké popularitě, pro koncerty folkových zpěváků je pravidlem přeplněný sál.

Výňatek z článku Františka Horáčka

"Folk nebyl jen módou"

22. 10. 1970 prosinec 1970

KAREL KRYL

JAROSLAV HUTKA

SVATOPLUK KARÁSEK

VLADIMÍR VEIT

VLASTIMIL TŘEŠŇÁK

ČÁRLI SOUKUP

.....Frebcha, ustrne možná čtenář středních let, aco jsou zač? Jsou také zpěváky--zpěváky? V rozhlase jsem je neslyšel, v televizi nevystupují, tak co je to za zpěváky, opáčí zřejmě čtenář.

Opravdu: co je to za zpěváky? Nejdou jimxx srdečné usměvy, neumějí se půvabně pohybovat a vlnit do rytmu, mnoho by toho patrně nena-
stepovali. Zpěv jim nepodbarvuje divčí trio a místo spojených velkoorchestrů je většinou doprovází jen vlastní kytara. Přesto, a snad právě proto mají tolik příznivců, kteří dove-
dou ocenit upřímnost a pravdivost jejich te-
xtů.

Folkový písničkář je zpravidla autorem melodie a textu, a tudíž jako zpěvák vyslovu-
je poze to, co jako člověk zároveň cítí, vyprá-
ví o tom, co má rád a co se mu nelíbí, vyzná-
vá se z toho co ho pálí, kreslí svět jak jej
vidí on. Nemusíme s jeho názory souhlasit,
ale mněli bychomxx si ho vážít, ~~skuxněli~~xxxx
při svém hledání spřízněných duší dává napo-
spes všem své nejniternější citění. Riskuje
blamáž nepechopení, výsměch. Přesto vede dál svůj
svůj dialog s hledištěm, které mu rozumí adu-
věruje.....

z článku Milana Slezáka

"Svátek folku v Nerudovce"

Lidová demokracie srpen 1978!

K A R E L K R Y L

Narodil se v Kroměříži 12.dubna 1944. a zpívat začal již od dětství. Později vyrůstá mezi trampy, snimiž tráví většinu volného času a jak sám říká "jen díky nim začal hrát na kytaru a skládat písničky". Po ukončení studií na SPS-keramické v Bechyni, pracuje do roku 1965, kdy nastoupil základní vojenskou službu, jako keramik.

Jeho první píseň se jmenuje Potkal jsem svojí tchýni na mostě v Bechyni. O této písni se Karel Kryl vyjádřil "že je to ta nejgeniálnější píseň jakou kdy složil". Od roku 1962 se "toulá" se svojí kytarou "Monikou" po českých mládežnických klubech a pořádá "Country and osteren music", recitály a koncerty. Širší veřejnost se s Krylovou písňovou tvorbou seznámila díky Ostravskému rozhlasovému studiu, které si ho všimlo a zařadilo řadu jeho písní do svých programů, mezi první patřila Pieta a Král a klau-
un. P

po návratu z vojenské služby, hospodařil v letech 1967/68 jako soukromý zemědělec. Koncem ledna 1968 nastupuje do ČS. televize na místo asistenta, kde pracoval až do srpnové intervence vojsk Varšavské smlouvy.

Jedno z jeho prvních větších vystoupení v Praze, se uskutečnilo na "Prvním festivalu protestních písní a poesie", 28.3.1968 v PKOJF. Festival se konal pod heslem "Chceme lásku ne válku" a mimo Kryla se na něm představili i písničkáři, P. Jelínek a Vladimír Merta, všichni tři do té doby téměř neznámí. Kromě nich vystoupilo na festivalu duo Marcel+René, skupina The Schrot a Synkopy 61. Závěr patřil již zavedeným dvojicím Mahdal+Kalandra, Hutka+Veit a skupině Spiritual Kvintet.

V září 1968 z ČS. televize odchází a opět hospodaří jako soukromý rolník. V tomto "posrpnovém období" složil většinu svých nejpůsobivěj-

ších písní, např. "Bratříčka", Podivnou ruletu a jiné v nichž se vrací k Sovětskému vpádu z 21. srpna.

Podobnou 1969, kdy se do čela strany dostává "husákov" vedení a s tím spojené opětovné zavádění cenzury do politického i veřejného života, mizí postupně krylovy písně z rozhlasu a problematické začíná být i jeho veřejné vystupování. Ze této situace opouští Karel Kryl 9.9. 1969 republiku a odchází do NSR, kde dostal politický asyl.....

Jeho první a poslední LP desku, Bratříčka zavírejší vrátka, vydanou v CSSR Pantonem v první polovině r. 1969, sestavil z Ostravských rozhlasových nahrávek, hudební kritik Jiří Černý. Současně s deskou nastalo nakladatelství Mladá fronta Krylovu první sbírku básní se stejným názvem jako desku. Knihu se sice ještě podařilo vytisknout, ale k čtenářům se již nedostala, celý náklad byl sešrotován květnu 1969.

V exilu následovalo krátce po sobě vydání LP desek: Rakovina-1969

Maškary -1970

"Bratříček" nové vydání -1971

SP : Carmina Ressorekiones -1973

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let se "Bratříček", Maškary a Rakovina dočkaly dalších vydání. Zatím jako poslední vydal Safrán 76 v roce 1980 Krylovu LP desku s názvem Křavánské mraky s řadou nových písní.

Kromě desek vydaly česká exilová nakladatelství i několik knížek s Krylovou básnickou tvorbou.

Nakladatelství INDEX: Knížka Karla Kryla-1972

Slovička duben-1980

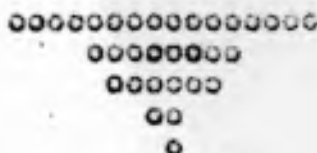
První edice bibliofilů Poesie mimo domov vydala: 7 básniček na zrcadlo - 1974

Pochyby -1977

17. kryptogramů na dívčí jména-1978

Mezi nejzajímavější patří sbírka básní Sebrané spisy spod stolu, která je kombinována s deskou, kde se Kryl poprvé pokusil zpívat za doprovodu jazzové kapely.

Mimo svou písňovou básnickou tvorbu, napsal víc jak 150 písní, je i autorem linorytů na obálkách edice Poessie mimo domov. V současné době žije v Mnichově, kde pracuje jako volný spolupracovník českého vysílání Svobodné Evropy.

Texty písní

Svíčky

Kouř tančí nad plameny bílých a ~~zlatých~~ ^{svíček}
vosk tiše stéká s knotů, má siluletu koně
oči máš zavřeny lehounkou brankou víček,
máš usta z bílých hrotů, ~~chtěl bych se~~ ^{žánit o ně}

katalog Henry Moora s kolexy bojovníků
změnil se na ložnici s postelí pro pierota
spí na ní noční mára, pod kouřem zpopelníku
prohlížím pohlednici s obrazem od Carota

při studiu tragedie čtu si místo Hamleta
tři krvavé historie Nechaela Hemmeta
otisk palce na ouálce podobá se mému
trnu děsem, vrahem že jsem a mám z toho trnu

tak sedím nevidomý na klíně s poesíí
a slyším píseň ptačí za okny recitovat
a vím že v podvědomí na štítu s fantazií
uplně že ti stačí párkrát se pomilovat,
párkrát se pomilovat d dost.

-Podivná ruleta-

V studené parádě kožených křesel
kožených křesel
kožených křesel
sešli se k poradě výrobci hesel
výrobci hesel
výrobci hesel

mnohé co hrozilo pozbylo punce
za okny ~~hrozilo~~ mrazilo srpnové slunce
a křičelo na lidi pamatuj
a křičelo na lidi pamatuj

pod hnědí sieny sežehlých trámů
sežehlých trámů
sežehlých trámů
hleděly hyeny na věže chrámů
na věže chrámů
na věže chrámů

v ulicích trpěly pahýly stromů
hleděly na střely v průčelích domů
a křičely na lidi pamatuj
a křičely na lidi pamatuj

pronajatý přístěnek zapadal prachem
jen pavouci vsítí a trpký pach klihu
a embrya myšlenek chvěla se strachem
kéž nemusí žítí, kéž nemusí z lihu

v zelené zahradě ,slyšel jsem trávu
slyšel jsem trávu
slyšel jsem trávu
mluvila o zradě o pěstním právu
o pěstním právu
o pěstním právu

mluvila o mužích a tvářemi šelem
mluvila o rážích nad dívčím čelem
jež křičely na lidi pamatuj
jež křičely na lidi pamatuj

před sebou ruletu, vládci se směli
vládci se směli
vládci se směli
podivnou ruletu s pistolí hráli
s pistolí hráli
s pistolí hráli

minulo září, a ulicí chodí jen milion tváří
těch zbloudilých lodí
a žádná z nich neslyší, pamatuj
a žádná z nich neslyší, pamatuj
PAMATUJ!

Co řeknou

Co řeknou ti páni, co sedíce strnule
plijí tu na ty co opustí vlast,
zas budou jen mlčet, jak mlčeli minule
třásti se strachem a tise si krást

co řeknou ty dámy, co sedíce s kukátky
tehdy až o pravdě zakažou hrát
vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát

co řeknou ti všichni kdoš dnes ti tu tleska
tehdy až mocní ti umlčí hlas
zas budou jen tančit jak jiní jim pískají
hopsat tak dlouho až zlámou si vaz!

Poslední Moravan

8. listopadu u letohrádku Hvězda na Bílé hoře,
zůstalo z vojsk království Českého, poslední
praporec, moravský praporec Slikův, u zdi leto-
hrádku padl do posledního muže, píseň nazvaná
Poslední Moravan.

Pod bílou zdí má bláto barvu perletovou
a zvony odletěly, za větrem do Říma.
obzor se rdí můj táto, barvou šarlatovou
už jsme tu osaměli s kříže se nesnící

prapory mdlé už pálí ruce vlajkonosů
jen oči pod přílbicí snad ještě doufají
a mhy zlé se valí do děr od hrabošů
i do ran na orlici, kterou již poutají

Ref: Rudý kohout na obzoru roztahuje drápy
hřeben větru rozčesává pera plamene
věřili jsme na pokoru a popravčí kéry
zlatá doba nenastává, bude kamenná

Je prý to cti, zůstat pod prapory
mít duši nestydatou a mozek bez ceny
být králem letí a snadno vzít si bez pokory
na svedbu se zubatou, železné prsteny

není to meč, zas pítí číši vrchovatou
a věřit na proročky, chorálu polnice
sto černých let, nam svítí hvězdou jedovatou
na erbu pro otroky, pro naše dědice.

Kaše p. hody
Koučička's tou,

I. STRANA

Komplezo 4 20
Mladá 2 30
Přední o. brady 2 12
Bokové 3 10
Dělníci 5 35

Kde se křítí
Suošimí slupky

tamě tux

SAF 1957 1.4 1.6

Balada o svobodě

Poslechněte píseň tklivou
je to drama s gilotinou
nejde o mord nebojte se,
jen svoboda se k zemi snese
neb kde vládne barva rudá
svoboda se neuchová
rudá je vždy s gilotinou
svoboda má barvu jinou

naši bratři roztomilí
potichu k nám vyrazili
pěknětiše, o půlnoci, aby nás nevzbudili
prý nás budou chrániti
před západními bandity

hlavy duté, srdce kruté
duše černé, zuby žluté
mundur, helma vbarvě trávy
tupý pohled brezí krávy
ruce rudé od krve
a to není poprvé

Ref: Proto drž se mojí rady
k tyranům se otoč zády
nebot v hlavě hovězí
nic dobrého nevězí
ať se člověk namluví
aťpíš volu domluví

a tak končí píseň tklivá
příslušík už na nás kývá
kriminál chřtán otvírá-musíme už jít
jen vás prosím lidé bděte,
na bratry vždy vzpomínejte
vzpomínejte dál.

JAROSLAV HUTKA

Patřil mezi nejpopulárnější a nejznámější české písničkáře a zpěváky v 70. letech. Narodil se v Olomouci 21. dubna 1947. Záhy po maturitě, v r. 1967 dělá kvalifikační zkoušky u agentury s Vladimírem Veitem a v téže roce s ním začíná veřejně vystupovat. Později hraje ve dvojici s Vlastou Třešňákem, Petrem Kalendrou, Hvězdou Cignerez a Štěpánem Rakem. Zpočátku píše texty na melodie svých kolegů, hlavně Vladimíra Veita.

Roku 1970 se podrobuje novým zkouškám u Pražského kulturního střediska, spolu s Hvězdou Cignerez, s kterým vystupuje hlavně na malých scénách, např. v později zrušeném divadle Orfeus, kde bylo jedno z jejich vystoupení v létě 1970 na měsíci folku, přerušeno policií. Byla to jedna z prvních policejních razíí, která již "posrpnový" režim zahájil své tažení proti nekonformní kultuře u nás. Policie si publikum fotografovala a z vystoupení byl natočen i obsáhlý filmový záznam. Tyto materiály byly později vydávány za snímky z "narkomanských doupat".

V roce 1971 zakládá Hutka písničkářské sdružení Safrán, které přes mnohé obtíže úspěšně pracuje až do roku 1977, kdy se Jaroslav Hutka dostává do konfliktu s Stá. Během šestileté činnosti tohoto sdružení se podařilo zorganizovat přes 1000 koncertů po celé republice.

Roku 1972 je Hutkovi odebrána kvalifikace, další zkoušky dělá o rok později a ty mu platí až do konce r. 1974: Od r. 1972 se začíná formovat jako "klasický" písničkář, jezdí po celé republice, účastní se všech hlavních festivalů, dosahuje uznání kritiky a oblibu publika. Jeho písně je slyšet v rádiu, dvakrát se objevil dokonce i v televizi, ovšem až když se dal přemluvit, aby si skryl své "příliš dlouhé vlasy

pod čepicí". Je autorem přibližně dvouset písní a stejně tolik má ve svém repertoáru lidovek.

Na jare 1974 je pozván k dalšímu kvalifikačnímu zkoušce, "konzolidace" vrcholí a tak jde víceméně o prověrky politického charakteru, či spíše ochoty k loajalitě, než o přezkoušení hudební úrovně. Hutka se omlouva a žádá o pozdější, termín, odpověď dostává až v březnu 1975, že už s ním nepočítají. Od jara 1974 ho agentury přestávají aprostředkovávat, přestože mu ještě platí původní kvalifikace. Na podzim 1975 jde s několika kolegy ke zkoušce lidových hudebníků, avšak z těchto zkoušek nedostává žádném vyrozumění. 5. května 1976 se má dostavit k politickým pohovorům, je však nemocen a žádá o odklad, ale ani tentokrát nedostává žádnou odpověď.

V této době začíná budit pozornost StB. Policie se na něho informuje po koncertech v různých místech republiky. První předvolánku do "Bartolomějské" dostává na podzim 1975. U výsledku se hovoří o jeho vystoupeních, konkrétně o vystoupení na koncertu v Choceň, kde hrál moravské lidové písně ze sbírky Františka Šušíla. Po několika hodinách je propuštěn. V létě 1976 je za nejasných okolností zakázán 4. ročník folkového festivalu v Českém Krumlově, v souvislosti se zákazem se objevuje i Hutkovo jméno.

Zájem Státní bezpečnosti o Hutku se zvyšuje v roce 1977. 12. května je odvezen ze svého bytu v Neklanově ulici 30, do "Bartolomějské na výslech"; "pro podezření, že jeho písně a představení jsou zaměřena proti politice KSČ a mohou nevést takovou atmosféru, která může vést k výtržnostem". Bezprostřední důvod zadržení je bušem jeho

alegorická píseň Havlíčku Havle o spisovatelích a mluvčím Charty77 Václavu Havlovi, který byl v tu dobu vězněn. ~~XXV~~ Bartolomějské je ~~XX~~ 48hod. zadržen a jako důvod bylo do protokolu "výtržnictví podle §202".14.5.je propuštěn.

V červenci 1977 se Hutkovi ještě podaří naposledy veřejně vystoupit na druhém ročníku koncertu mladosti v Pezinku, kde ho publikum nechce pustit s podla a 7.tisíc lidí skanduje jeho jméno střídavě s voláním "Chceme svobodu!" Hutkovo poslední strpění veřejné vystoupení v Praze, se uskutečnilo na Malé Straně v Baráčnické Rychtě na jaře 1977: Záznam tohoto koncertu vydal ve Švédsku Šafrán78 na LPdesce s názvem Pravděpodobné vzdálenosti.

V srpnu, záhy po "Pezinku" je proti němu zahájeno trestní stíhání podle §118 za nedovolenou živnost a zároveň má zakázáno veřejně vystupovat. Tisíce mladých lidí, hlavně studentů podpíší a zasílají bezvýsledné žádosti ministru kultury, aby se ho zastal.

1.října hraje na III.festivalu druhé kultury a kromě svých a lidových písní doprovází na kytaru, bývalou "zpěvačku pop-music" Martu Kubišovou, která zaspívala moravskou lidovou píseň Starala se máti má ze stejnojmenné sbírky Františka Sušila.

S Martou Kubišovou a s několika dalšími zakázanými zpěváky natáčí v Praze LPdesku, kterou vydává v r.1978 kanadské vydavatelství Boží mlýn a později i Šafrán78.

V průběhu procesu s předními signatáři Charty77, novinářem Jiřím LEDEREREM, Ottou Ornestem, filozofem Františkem Pavlíčkem a dramatikem Václavem Havlem, je znovu 17.října 1977 zadržen, spolu s ním jsou zadrženi i další signatáři charty: novinář Jiří Dinsbier, básník Pavel Kohout a Marta Kubišová. Po pade-

sátiosní hodinách je propuštěn a několik dní nato podepisuje Chartu 77.

Od začátku roku 1978 hraje už jen na soukromých koncertech a na "večerech mladých", které pořádá ve své bytě v Brně, příznivec charty 77, básník Petr Cibulka, později odsouzený na 2,5 roku za "podvracení republiky".

17. dubna 1978 je štátní bezpečností znemožněn večírek, který chtěl ve své bytě Hutka uspořádat pro několik svých přátel. Znovu je zadržen a několik hodin vyslýchán. Trestní stíhání, zahájené proti němu v roce 1977 je náhle zastaveno na jaře 1978, kdy si podal žádost o vystěhování z ČSSR. V Řijnu je žádost úřady kladně vyřízena, získává vystěhovalecký pas a 16. října 1978 odjíždí do Holandska.

Kromě své hudební a textové činnosti, působí též i jako prozaik. V Československu mu vyšla dvě dětská leporela a v opisech kolují tři delší prózy, první dvorky napsal v r. 1976, druhá, inspirovaná zadržením na jaře 1977, má název *Soubor se skálou aneb Konec 10. sezony* v hotelu CPZ. Poslední *Flechovka* je z roku 1978. Krimo to je i autorem řady fejetonů, např. *Chorál*, *Poprava květiny*, *Proces* a další. Příležitostně se zabývá grafikou a astrologií. Má také zájem o nejstarší lidovou píseň a na toto téma píše několik diskusních článků do *Melodie*.

Za svou víc jak desetiletou písničkářskou dráhu, vydal v ČSSR dvě LP desky, obě jako záznam z koncertu starých lidových písní. První, *Stůj břízo zelená* vydal Supraphon v roce 1974. Druhá, *Vandrování hudec* se dostává do prodeje o dva roky později. Koncem roku 1978 chystá Supraphon LP desku s dalšími členy Šafránu, deska se dostala až do výroby a mimo Hutky jsou na ní i Mertky, Lutky, Vonkové a Třešnáka. Do prodeje se však již nedostala a

celý náklad byl zničen v roce 1977.

V exilu vyšla Hutkovi v Safranu 78, ~~xxx~~ kromě "Zakázaných zpěvů" a Pravděpodobných vzdáleností další LPdeska Slunečnice a jako další LP Minulost mává nám, s několika novými písněmi již z exilu.

V edici Poezie mimo domov vyšla nedávno Hutkova první sbírka básní, s názvem Klíč plu-hu.

oooooooooooooooooooo
oooooooooooo
ooooo
ooo
o

OPRAVA:

Po dvou letech studií na Střední grafické škole jí J. Hutka opouští a vydává se na písničkářskou dráhu....

Ukázky písňových textů

Moravská lidová:

-Kvetla růže i lilie

Kvetla růže i lilie, nezdravá je milá moje
velice je nezdravá, nezdravá, že Janka v ~~ma~~ ^{temnici} má

Ach vy páni, co myslíte
proč vy mi ho nepustíte
pustěte mi milého
milého, to pro boha živého

a mi ti ho nepustíme
my ho na smrt odsoudíme

ach bože můj přemilí, přemilí
vždyt, je Janko bez viny

řekní Janko žes nevinný,
že jsou svědci ještě živí

ať dosvědčí po pravdě, popravdě
že se podáš pokorně

začali mu desky řezat
že mu budou ~~stloukati~~ truhlu stloukat

ještě truhlu stloukali, stloukali
už ho do ní dávali

kvetla růže i lilie
nezdravá je milá moje

velice je nezdravá, nezdravá
že Janka v temnici má.

Církevní tatíci

Církevní tatíci čertu se prodali
za úpis mlčení pohodlí dostali
do kleští chytili učení Kristovo
dali si odpustky za prolhané slovo

Haleluja

Církevní tatíci láskou vyhrožují
kdo s čertem nepůjde tomu ji nedají
milost rozmělnili biskupským halířem
svědomím čarují nad plným talířem

Haleluja

Církevní tatíci strachy se pomátli
do kruhu sofizmat věřící zapletli
vždycky ku prospěchu cestu si hledají
ve stínu kostela se spásou kšeftují

Haleluja

Církevní tatíci s předplaceným nebem
proroků vládnou svým mocenským souhlasem
na spásu nevěří na zemi ráj mají
v palácích bydlejí nekážou kecají

Haleluja

Církevní tatíci ke Kristu vzhlížejí
mají ho na kříži tam si ho nechají
a kdyby sestoupil nic by se nebáli
vzali by kladiva zase ho přibíli

církevní tatíci do světa volají
lidičky nevěřte nebo vám nasijí
a kdyby někdo z vás přece jen uvěřil
pan biskup s tatíky hned by ho zatratil

Haleluja

církevní tatíci v naději vzdychají
věří, že v pokuši stáří se dožijí
co bude po smrti to je v rukou páná
pána nad mouchami tatíčka satana

Haleluja....

Udeřila půlnoc

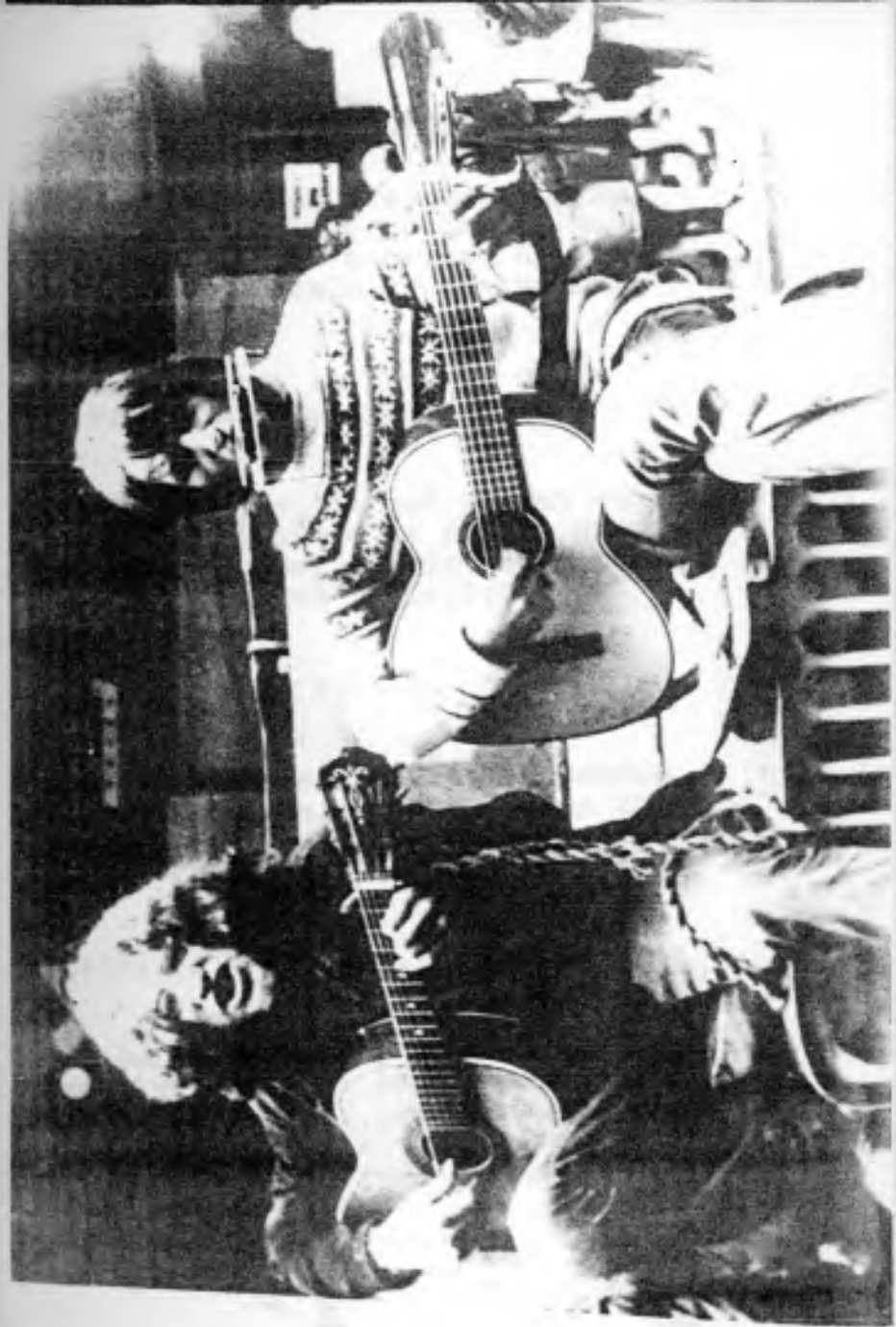
Udeřila půlnoc nad šedivým městem
vyrusila choďce vývojkovým světlem
večer sotva začal, už není kam jít
světlo pro nikoho ve výkladech svítí
potemněly domy vynuceným spánkem
zavřeli se tichem bludištěm a zámekem

vyplazený jazyk asfaltových ulic
bez chuti se plazí kolem stichlých krabic
krabic které s cihel lidé postavili
mysleli na domov než se uvěznili
domov, klid lásku rodinu a přístev
sehráli však role divadelních postav

prazvláštní divadlo kde jsou vsichni herci
scénář sepisují režiséři moci
sirénami fabrik, zavírací dobou
televizní černí, novinovou sazbou
opona jde dolů, když se půlnoc zvedne
herec bez své gáže do postele lehne

kolik je tu herců v této tragedii
a jediný divák vaše domy míjí
dočasné kvality, přidělové štěstí
které balancuje na sevřené pěsti
chtěl jsem mezi lidmi, v kulisách jsem zbloudil
opuštěným městem s prázdnou duší bloudil

Udeřila půlnoc.....

Prokletí krajané

prokletí krajané stejného jazyka
co slouží vzdáleně představě noci
bezcitní lumpové s maskou úředníka
se srdcem na heslo co se teď nosí

nevědí co jsou to špinavé ruce
balvan na životě instituce

dábel jim pošeptal zač prodat dusičku
za pevnou stravu a za strátu jména
srovnání do funkce, podobní šroubečku
v umění utáhnout je jejich cena

nevědí co jsou to.....

jako mříž na zemi, porcují nezměrné
bez mlčky poznají v čem špetka chuti
zákaz a svolení jsou jim vždy konečné
půvabu lásky bez předlohy skrátí

nevědí co jsou to.....

úhlední pánové dary aslecinky
lechtiví na dlani, když peníz zvoní
slušní a zdvořilí, prázdné navštívenky
umějí přechnut a klobouky voní

nevědí co jsou to.....

úřední nesmysl, představa pořádku
stupnové filtry, sestupná penze
život je děs a uvádí do zmatku
proto ho prodali za slovní téze

nevědí co jsou, , , , . . .

bezpeční systémem, který si zavedli
pučově chápou co nazývají nutnost
nutnost pro své barvy, zařídit ponoří
v trezoru hýčkájí slovíčko volnost

nevědí co.....

tisíce let už jsou skotkou současná
duší astanují záludně pouta
nanore ~~pučáček~~, v podzemí mučírna
cítí se obručí na sudu světa

nevědí co jsou to...

prázdní jak ideál, užitý k násilí
násilím hmotným bez pocitu viny
podobní propastinkterá bez úsilí
pohlíí cokoliv aniž se změní

nevědí co jsou to špinavé ruce
balvan na životě instituce..

Havlíčku Havle

Mají tě v ohrádce, ze mříž tě vsadili
andělé z Brixnu vzývají násilí
pohádka pro děti, loutkové divadlo
tahají ze nitky, nevyjdou na světlo

A podle litery paragraf šavle
teď čamej o právu havlíčku havle

trochu s je popletl, řídil ses zákonem
co platí nad lidmi a také nad pánem
pán se však urazil, jaképek zákony
sám přeci nejlíp ví kdo má být poslušný

a podle litery....

co tě to napadlo, foukat jim do kaše
nejezdils na koni, cválal jsi na bleše
pan Bach má básníky ve velké vážnosti
jak rád je v komůrkách erárnícn pohostí

a podle.....

vždyť je to nerozum, zkusit se s mocným přit
mohl ses, dobře mít, šlo by to zařídit
a při tvých schopnostech, pán by tě zaměstnal
stačilo pochopit stranou bys nezůstal

a podle....

potichu bez hluku, přišli tě navštívit
korektně, zdvořile, nemoh si odepřít
hostinské pokoje mistře už čekají

oblek si neberte, lepší tam dávají

a podle litery.....

v Brixenu na rynku, holky si šeptají
zavřeli Hevlička, lidé ho nedají
vždyt uměl hezky říct naš my jen myslely
že pěkněj mužskej byl, proto ho zavřeli

a podle litery paragraf šavle....

SVATOPLUK KARÁSEK

Narodil se v Praze 18.10.1942: Po absolvování SZŠ studuje na Komenského bohoslovecké fakultě, odkud po ukončení studií odchází do Hvezdice u Davle, kde působí jako duchovní kvangelické církve. Později pracuje ve staru Československé církve evangelické, až na polských hranicích, v Novém městě pod Šárkem. Jeho činnost v církvi, jak dokazuje i posudek vypracovaný pro potřebu obhajoby synodním seniorem Českobratrské církve evangelické ThDr. Kajřem, byla hodnocena kladně. Z rodiných důvodů je však nucen z duchovní služby odejít, ale v roce 1974 mu je státní zpuhlas k vykonávání kněžského povolání stejně odebrán. Až do svého zatčení v březnu 1976, dělá hostelána a správce depozitáře Státní knihovny na hradě Kousska v Se-verních Čechách. Do roku 1974 nikde veřejně nevystupoval, své písně zpívá jen kruhu nejblíže-ližších a několika známých. Před veřejností se poprvé objevil v kulturním domě na Snichově a v Kalostranské Besedě, kde probíhaly koncerty pražského kola "Porty74". Karásek zpíval jako host s folkovou skupinou Berani, která se umístila na prvním místě. Většinu členů skupiny tvořili studenti Bohoslovecké fakulty. Karásek sám o sobě tvrdí, že na kytaru hrát neumí a nemá hudební sluch.

V rámci undergroundu, vystoupil poprvé 1. září 1974 na Benešovsku v Postupicích, na svatbě svého přítele a příznivce kapely Plastic People of the Universe, Arnošta Hanibala. Na této svatbě se vlastně uskutečnil 1. festival druhé kultury v Československu. Koncerty se konaly v místním pronajatém kinosále a mimo "Plastic" a Dg367, vystoupily také skupiny: "Old The Key-gers, Sen noci Svatojánské Band, De pou the Gras Band", kapela křižovnícké školy a písničkář K Karel Soukup. Celá slava proběhla klidně, hosté opustili sál v naprostém pořádku a nikdo

nenal důvod ke stíháním. Silné policejní oddíly, přichystané v okolí vesnice, všechny občanské svatby na spáčení cest legítimovaly, ale přítelost a zájem si tentokrát nenásili.

U příležitosti svatby jednoho z hudebníků Plastic People a Dg307, Milana Hlavsy, se konal 21.6.1975 v Hostelci u Brísku nedaleko Prahy, v sále místní restaurace koncert Dg307. Jako posluchač byl na koncertě přítomen i Sváta Karásek, který šel Hlavsovy za svědka, ale sám se nezúčastnil, ač mu to bylo později kladeno za vinu.

Další kulturní akce uspořádali příznivci undergroundu z Přestic u Planě 13.12.1975 v klubovně SSZ, pod názvem "Večer poezie a hudby". V programu se promítaly filmy a diapozitivy z koncertů "Plastika" a Dg307. Promítání doprovázeli poradatelé magnetofonovými nahrávkami obou skupin i písní Sváta Karásek a Karla Soukupe. Po skončení programu, zahrál skupině předsednící účastník, který šel na rychlý vlak, několik písní i Sváta Karásek a Karel Soukup. Ani tentokrát nevystoupil Karásek v rámci programu, jak se později uvádělo volnělože. Celá akce proběhla opět v klidu a bez výtržností.

V únoru 1976 se žení umělecký vedoucí skupiny, The Plastic People of the Universe, historik umění Ivan Jirous, který u příležitosti své svatby uspořádal 21.2. v sále restaurace v Bojanovicích u Prahy, vystoupení hudebních skupin, Plastic People, Dg307, Sennedrin, Umělé hmoty III, Bílé světlo, The Never and Vazelina, Systyrya Band, Old The Meygers, Umělé hmoty II, a Dr. Prostředko Band. V programu vystoupili rovněž písničkáři, Karel Soukup, Svátopluk Karásek, "Pínd" z Teplic, a "Londýn". Oslovy se zúčastnilo asi 300 lidí a byla povolena místní M. Svatba byla uspořádána jako II. festival druhé kultury. Nepřevídaná policejní hlídka zjistila, že v sá-

IMAGOF S WEDDING

21.2.1976

le panuje pořádek.

6 měsíců později začínají represe ze strany "moci" proti českému undergroundu. V druhé polovině března 1976 je vzato do vazby celkem 22 osob. Šlo většinou o mučedníky skupin Plastic People a DG307. Všichni jsou obviněni z vytržnictví podle §202. Ovšem bezprostředním, i když oficiálně nikdy nepřiznaným důvodem trestního stíhání, bylo publikování přednášky Ivana Jirouse "Zpráva o Třetí českém hudebním obrození", ruským exilovým časopisem "Kontinēt" v březnu 1976.

Svatopluk Karásek je zatčen 17.3. a převezen do vyšetřovací vazby na Ruzyn. Obžaloba ho vinila, "že ve svých textech propaguje klerikalismus, používá hrubě vulgárních slov a jeho vystoupení mají protisocialistické zaměření". Současně zahájil establishment zbesilou pomlouvačnou kampaň, vtisku, rozhlasu a televizi. Články Rudého Práva, Svobody, Práce, líčí důvěřivým čtenářům zatčené jako "narkomany", "alkoholiky", jako "individa, která nikde nepracovala a vedla nemravný život". Při této kampani je zneužito i kaktů, že někteří členové skupin byli v psychiatrickém léčení. Televizní relace jsou sestaveny pomocí sestřiných materiálů, fotomontáží a záběrů z vystoupení dávno neexistující kapely Milana Křižáka, Aktual z roku 1970. U všech zatčených jsou provedeny domovní prohlídky, při nichž policie zabavuje mag. pásky, texty, soukromou korespondenci a pod. Celá řada přátel zatčených je podrobená výslechům a policejnímu sledování.

První kolo procesů proběhlo 5.-6. července 1976, u okresního soudu v Plzni, proti třem dělníkům, Karlu Havelkovi/1950/, Miroslavu Skalickému/1952/, vedoucí skupiny Hever a Vazeliná, a Františku Stárkovi/1952/, organizátorům

tzv. "trestnického případu". Všichni byli odsouzeni ke vytravnictví podle 5. čl. 3. z. o následoval odvolací soud, který vynechal konečné rozsudky. Naveika 1938., Kalický 1938., Stárek 4. 1939., s podmínkou na rok.

V té době se však již začínají ozývat i hlasy druhé strany. Už 5. dubna zasílá prof. Jan Patočka, Jindřich Chaloupecký, básník Jirí Kolár a arch. Zdeněk Urbánek, dopis prezidentu republiky s žádostí o propuštění uvězněných, tento dopis však nebyl určen k zveřejnění. Zároveň je o celém případě informována i Amnesty International. Jako jeden z prvních se zatečených a hudebníků zastal národní umělec Jaroslav Jeřábek. 16. srpna píše dopis svému příteli, významnému německému spisovateli Heinrichu Böllovi, ve kterém ho žádá oveštrannou podporu uvězněným. Ke obranu undergroundu vystupují i spisovatelé, Ivan Klíma, Pavel Kohout, Ludvík Veselý a prof. Václav Černý. O osudu mladých českých hudebníků se začínají zajímat i zahraniční zdělovací prostředky. Represe proti nositelům neoficiální kultury, odsoudili ve svých listech i Italští a španělští komunisté. V srpnu 1976 se potkali přátelé uvězněných zorganizovat své podpisové akce proti novému chystanému procesu. Obě petice podepsalo dohromady přes 150 osob, byla to do té doby nej větší podpisová akce od konce 60. let.

8. září zasílá Doc. JUDr. Zdeněk Mlynář, bývalý člen ÚV ASČ, dopis ústavním orgánům republiky s žádostí o ukončení trestního stíhání proti, Ivanu Jirousovi, Svatopluku Karáskovi, Vratislavu Brabencovi, Pavlu Zapíčkovi, Karlu Soukupovi a dalším. Kromě toho zasílají přátelé a příznivci protesty do redakcí těch novin, které obviněné hrubě napadly.

Hlavní líčení s Ivanem Jirousem/1944/, Svatoplukem Karáskem, Vratislavem Brabencem/1943/,

a vedoucím Dg307, Pavlem Zajičkem/1951/, proběhlo 21.-23.9.1970 u okresního soudu pro Prahu-Západ v Karmelitěské ulici. Soudní budova střežila několik desítek příslušníků VL, z nichž a někteří z nich měli sebou dokonce i psy. Policie prohledávala okolní domy a legítimovala množství lidí, v okolí soudu, ale i uvnitř se pohyboval značný počet příslušníků StB.

I když přelíčení bylo veřejné, kromě příbuzných se dosoudní síně nikdo nedostal, nebyli vpustěni zástupci zahr. tisku a o průběhu procesu se nemohl přesvědčit ani zástupce Amnesty International, pan Goldmann.

Během procesu byla soudní síň "obležena" asi 170 přáteli a příznivci obžalovaných, mezi nimi se vyskytlo i několik osobností kulturního a politického života např., bývalý člen OV KSČ František Kriegel, býv. poslanekyně ČNR Dr. Gertruda Sekaninová-Čákrťová, dramatik Václav Havel a další.

Přestože žádný ze svědků ~~zkřizněl~~ přesvědčivě nedokázal tvrzení obžaloby, přestože obžalovaní měli kladné hodnocení z místa bydliště tak i ze zaměstnání, vynesl 23.9.soud rozsudky: Ivan Jirous 1,5 roku, Pavel Zajiček 1 rok, Svatopluk Karásek 6měs. a Václav Krabec rovněž 6měs. Odsouzení se měli dopustit tr. činu výtržnictví ve spolupachatelství, také tím, že ve svých vystoupeních projevovali neúctu ke společnosti a pohrdali jejími morálními zákony. Obhájce Světí Karásek, Dr. Motekl se proti rozsudku ihned odvolal a stejně učinili i obhájci ostatních odsouzených.

Vyšetřování ostatních členů skupin probíhalo v té době na svobodě, ale díky domácí i zahraniční solidaritě, nebyli žádným dalším soudním postihům vystaveni.

6.listopadu zasílá prof.Jičínský, judr.O.Kaderka, doc.Z.Kratěchvíl, judr.M.Lakatoš, judr.Z.Mlynář, judr.M.Richetský, judr.Eva Rychetská,

judr. Jos. Richter a doc. judr. František Šemalík, otevřený dopis státním orgánům, ve kterém protestují proti vyneseným rozsudkům a zdůrazňují, že jde o hrubé porušení soc. zákonosti. Odsouzených se znovu zastavají i pozdější mluvčí Charty 77, prof. Patočka a spisovatel Václav Havel.

Krátce na to probíhá ve sčelovacích prostředcích nová pomlouvačná kampaň, ve které jsou napadány i osoby, kteréž vyjádřili odsouzeným svoji podporu.

Obvolací řízení proběhlo 11. listopadu u Krajského soudu v Praze na Karlově náměstí. Soud potvrdil původní rozsudky a nevyhověl návrhu prokuratury, aby byli tresty ještě zvýšeny. Několik dní na to, 18. 11. je Svatopluk Karásek z vazby propuštěn.

Koncem roku 1976 se v Praze formuje hnutí na obranu občanských a lidských práv, Charty 77. Sv. Karásek patří mezi prvních 240 signatářů tohoto dokumentu. I nadále je však vystaven represím ze strany bezpečnosti. V souvislosti s chartou je v březnu 77 48hod. vězněn a v dubnu byl zadržen znovu, tentokrát dvakrát po 18 hodinách. Policie ho často sleduje, nemá možnost sehnat žádné lepší zaměstnání a tak myje výlohy a živí se jako pomocný dělník.

V létě 1977 je Karásek pozván na večírek na rozloučenou s kanadanem Pauliem Wilsonem, kterému naše úřady zakázaly další pobyt na území ČSSR. P. Wilson v ystupoval několik let se skupinou Plastic People. Večírek se konal 9. července v rodinném domku manželů Princových, v Rychnově na Děčínsku. Pozdě v noci dům obklíčila policie a všem přítomným skontrolovala OP a několik z nich odvezla na okrsek VB do Děčína. Jeden ze zadržených le i Svata Karásek. Po výsleších byli všichni ~~xx~~ 10. 7. večer propuštěni, až na Jana Prince, kterého odsoudí Okresní soud v Děčíně 21. 9. 1977 ke třem měsícům nepodmíněně, za přečin proti veřejnému po-

rádku podle 901177

Za zmínku stojí, že na podporu Jana Prince a českého undergroundu, kromě projevů domací solidarity, vystoupili i polští přátelé. 12.6.77 se obrátili v dopise, prostřednictvím našeho vyslanectví ve Varšavě na čs. úřady s žádostí o propuštění Jana Prince a ukončení represí proti stoupencům Charty 77 a neoficiálního umění. Během čtyř dnů dopis podepsalo 100 polských občanů. Byl to jeden z prvních projevů oboustranné sympatie a solidarity, která trvá dodnes.

A další policejní akce dochází 16.7. kdy je bezpečností znemožněn karáskův koncert ve Strašnicích, na zahradě domku Jaroslava Hutky. Slepá ulice v níž se domek nachází, byla zatavena arasem služebním vozem VZ a všichni přichodí legitimováni.

Přes neutuchající zájem Státní bezpečnosti, uskutečnil český underground i. října 1977, III. hudební festival, který se konal v usedlosti Václava Havla, na hradečku u Trutnova. Policie sice celý pozemek neprocesně uzavřela, ale nevnikla na soukromou půdu jako 9.7. v Rychnově. Mimo "Plastiku" umělci hmoty a Skalického skupiny "The Hever and Vazelin", zaspívali v druhé části festivalu písničkáři, Karásek, Třešňák, Soukup, a Hutka. Karáskovo vystoupení bylo hodnoceno jako jedno z nejlepších a nejvyzralejších. V závěru festivalu vystoupila Marta Hušková v doprovodu Jaroslava Hutky. Jako host se festivalu zúčastnil i herec Pavel Landovský.

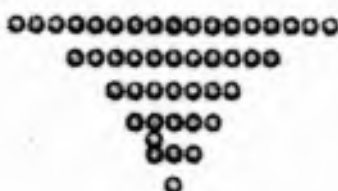
Během následujících dvou let, před svým odchodem z republiky, hraje Karásek už většinou, až na několik výjimek, jen na soukromých koncertech po bytech u svých přátel. Velmi často je vyslýchán StB, která neustále sleduje jeho činnost. Tento nátlak a nemož-

nost zajistit své rodině důstojné životní podmínky ho nutí k tomu, aby si žádal o vystěhovalecký pas. Žádost je vyhověno a 8.3.1980 opouští Svatopluk Karásek se svojí ženou Stanislavou a třemi malými dětmi republiku společně s dalším písničkářem druhé kultury "Londýnem".

Jeden z posledních Karáskových koncertů proběhl v bytě ev.kněze a současného mluvčího ČHarty77, Lana Koslíka. Na tomto koncertě se s Karáskem rozloučili i další duchovní církve evangelické.

Po odchodu z ČSSR se zdržoval nějaký čas v Rakousku, kde se pokoušel pracovat v oblasti péče o narušenou mládež, ale nakonec se rozhodl odejít do Švýcarska, kde opět působí jako farář.

V exilu mu vyšla zatím pouze jedna LP deska kní dábloví na!, kterou vydalo kanadské vydavatelství Boží mlýn ve spolupráci s Šafránem78 v roce 1979. Mimo to naspíval dvě písničky na desku Škubíčková a Šzakázání zpěváci druhé kultury.

Ukázky písňových textů

Vy silní ve víře

Vy silní ve víře
v písmu kovaný
když začnou bít pastýře
kde jste schovaný?

Tam k místu lebek
sám nese svůj kříž
a ty se zas krčíš v davu
zas jen přihlížíš

Vždyť už fakt nemůže
jak to můžeš snést
Simone a ty z Cyrény
jdi a pomoz nést
I tam ten pání kněží

I tamten pání kněží
tak často s ním byl
"Co blázníš já toho chlapa
nikdy nespětřil!"

Kohout už jen chroptí
už ztratil svůj hlas
protože Krista zrazuje
každý každý z nás

Kázání o zkáze Sodomy a Gomorry

Vynes Bůh soud vyhladím město hříchu
tu Sodomu, Sodomu i Gomorru

Nemohu déle zvrácenost lidí snášet
zničím ohněm to město i lidi v něm

Bože meč tvůj v tom městě všechny sejme
ty zlosyny i ty co jsou bez viny

Co když v tom městě je padesát duší věrných
Bože ty chceš těch padesát zničit též?

Najduli tam padesát spravedlivých
pro ně ti dím-pro ně všem odpustím

Cokdyž třicet neb dvacet věrných najdeš?
Já život tam i pro deset zachovám

Vždyť hrstka bláznů nakazí celý město
pár statečných spasí město v dobách zlých

Nenašel Bůh těch potřebnejch deset
města se vzdal -život z něj odvolal
I v tomto městě hledá Bůh aspon těch deset

nenajdeli pak je všechno v prdeli

I got a letter from my mother this mornin
she said my son, Lrd Lord, Lord, she said come
home

Pavouci

Ref:

Pavouci soukaj své nítě
z nich pletou pavoučí sítě
do těch sítí zachytí tě
pak ti budou pít krev

Jednou moucha potká mouchu
letos je nák moc pavouků
kam se moucha zakouká
tam se pavouk potlouká

Jsou to taky tvoří Boží
jenže se rychlejc množí
dnes už deset pavouků
tu připadne na mouchu

ref:

Nech už muško skopičiny
všude samý pavučiny
než si moucha zabzouká
skončí v síti pavouka

A jak se sejdou mouchy dvě tři
hned už pavouk něco větrí
hele toho padoucha
zase nás už poslouchá

Teď má zálsuk asi na mě
jak se tváří nenápadně
jako ve tmě kometa
furt se kolem vometá

ref:

Pavouk ten má z nití vlečku
vylézá mu ze zadečku
motá se kolem chvílečku
jseš v pavoučím domečku

Dostat se z toho domečku
jež je z nití ze zadečku
to už mouše tvá áéle
musí mít kliku z přelele.

Proroctví o příchodu Mesiáše

/Podle I.knihy Mojžíšovy, kap.49, verš 11
upravil Vratislav Bradenec/

Uváže oslátko
ke kmeni vinnému
k révovi dobrému
oslátko své

Práti bude pak
ve víněroucho své
ve víně rudém
knížecí šat

Ta barva vína ~~XXXXXX~~
v očích mu zůstane
nad mléko bělejší
zuby jeho

Podobenství o zrně a koukolu

Rozsévá se síl ve světle dne
to zrno dobré na pole své
když byla noc jezu navzdory
dábel prokletou setbu tam vsil

Ta setba noci a tou setbou dne
v kořenech svých jsou prorostlé
teď chceš plejt koukol-jseš chorý!
to máš jako by to pole zryl

Nechte to růst po mnoho dní
vše musí uzrát až v době žní
dá Pán do stodol to zrno dobrý
plevel dá na hnůj, aby tam shnil

To pole je náš svět a v něm roste
dávlova setba se setbou dne
mnohé jsou teď spory
zrnem kdo koukolem byl

Vždyť je tu ten co síl když byla noc
a jeho lidi, když získá moc
stavěj lágry a komory
plevel lidskej by oddělen byl

Přicházej mnozí a pod různou lstí
tu lidskou setbu že pročistí
pak natáhne bačkory
za plevel kdo by označen byl

A jak v celém poli i v duši tvé
je dobro se zlem fest prorostlé
tak jsme dobrý i potvory
vždyť Bůh i dábel přece v snázi tvém síl

Kdyby tak přišli náky nemehla
že náš svět zbaví od všeho zla
řek bych vy blázni, to sou fóry
kdo z nás by pak v tom poli zbyl

Kdo je zrnen dobrým a kdo patří ne nám
do toho ty Bohu nefušuj
my můžem třídit brambory
a nás si po žních přebere Bůh

Nechte to růst, ~~XXXXXXXXXX~~ jen to nechte růst
at spolu vzroste vše co má růst
Vždyt všechny hrůzy a horory
byly v touze by svět očištěn byl!

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

db
12
12

Kázání o svatbě v Káni galilejské

Když Ježíš šel přes tu judskou zem
druhým svým věrným řek pojďte sem
dnes v Káni je svatba
bude tam i máti má
dnes je v Káni svatba tak tam jdem

Svatby té veselý ruch a rej
nocí zní přes celou Galilej
Máti volá na syna
zůstali jsme bez vína
a to by byl svatby konec zlej

V Káni maj šest štoudví kamenejch
Ježíš dal do každý vođu vlejt
vođa v kádích zapění
ve víno se promění
vína dost, hejsprávče nalít dej

Podstatný je vína pití sled
nejlepší víno se dává hned
a jak času přibejvá
to horší se nalejvá
v Káni maj nejlepší naposled

V žití tvém přibejvá dalších let
nečekej nejhorší naposled
Bůh na sklonku tvého dne
dá ti víno výborné
výborné víno až naposled

V žití tvém dnes každá radost tvá
radost tu úplnou předjímá
v své smrti jen přejdeš most
Bůh zavolá další host
vej host nám přišel na slavnost

Vino tvé výborné pít mi dej
říká Bůh jen už dnes ochutnej
hle kalich můj oplývá
v něm čas se ti otvírá
kalich můj oplývá, přijímej.

Sejmou ti podobu

Sey no to the devil, sey no
devil is this evil
he wont treat nobody right
sey no to the devil, sey no

Sejmou ti podobu sejmou
tvář tvou zmažou ti hlínou
chtěj mít jen masku tvou posmrtnou
sejmou ti podobu sejmou

Sey no....

SEjmou tvou bystu sejmou
čas už hází proti skal i
ty tvý hlavy sádrový
sejmou tvou bystu sejmou

SEY no.....

Se zdi tvý obrazy sejmou
sejmou tvý obrazy sejmou
avezou je na velkou louku
shořej vmoři ohnivým
sejmou tvý obrazy sejmou

Sey no.....

Pak pod zdi prázdnou se sejdou
koho teď tak karty sejmou
teď padlo jim žaludský eso
tak ho hned do rámu daj
sejmou nám karty sejmou

Sey no....

Sey no....

Sejmou ti otisky sejmou
pak teprve poznáš ďábla
v hlavě se ti rozvítí
sejmou ti otisky sejmou

Sey no.....

V L A D I M Í R V E I T

Naročil se v roce 1948. Veřejně začal vystupovat koncem 60. let, ve dvojici s Jaroslavem Hutkou, s kterým dělá agenturní zkoušky u PKS roku 1967. Pro Hutku komponuje muziku i dlouho potom, co se jejich dvojice rozpadá. Začátkem 70. let se stává členem písničkářského sdružení Safrán, jehož dalšími členy byli: V. Třešňák, J. Hutka, V. Merta, P. Lutka, D. Vonková, Z. Homolová, J. Zych, J. Nos, Burian a J. Dědeček.

V letech 1970-74 přestává veřejně vystupovat. Pracuje jako železničář a v posledních letech též před odchodem z a hranice i jako hlídač.

Na folkové scéně se znovu objevuje až v roce 1975. Opět je slyšet v pražských klubech a na folkových festivalech, např. na Krumlovském letokruhu a na dnes už legendárních koncertech Hladosti v Pezinku v letech 1976-77. Hraje a zpívá zhudebněné texty básníků 17. stol. Měl povoleno veřejně vystupovat až do roku 1976, kdy podepsal Chartu 77.

Doslova ve studiu "sklep" nahrává v Praze roku 1979 LP desku, na které zpívá, za doprovodu kl. kytary Emila Pospíšila, texty: Jiřího Gruši, Milana Kundery, Václava Havla, Pavla Kohouta, Pavla Landovského, Josefa Škvoreckého, Petra Kabeše, Jaroslava Seiferta a verše nežijících básníků, Jana Nerudy a Jaroslava Vrchlického. Tato desku vydal v roce 1982 Safrán 76 s názvem Texty.

Toto české hudební exilové nakladatelství založil po nuceném rozpadu pražského Safránu, v roce 1976 ve Švédsku Jiří Pallas.

Adresa. Safrán-Pallas

August Södermans Väg 61

S-75249 Uppsala

Sweden

V roce 1981 odchází Vladimír Veit do Rakouska, kde dostal politický azyl. V současné době žije ve Vídni.

U nás mu vyšla jediná deska, singl Barvy ^{San},
který vydal Supraphon v r. 1970. Mimo Textů vy-
dal Safrán76 ještě další Veitovu LP desku Pís-
ně.

oooooooooooooooooooo
oooooooooooo
ooooooo
ooo
o

Ukázky písňových textů

Ach mistře SHakespeare

Ach mistře Shakespeare
nic z vás si nevyberem
když repertoár v Čechách
dělá státní moc
do kladby musí psaný vašim perem
prinč Hamlet, jako Meckbethova noc
vždyt, ale divadlo chtělo odhalovat zločin
druhý zas zločinem získat si korunu
obé je stejně nebezpečný počin, p
pro ty co právě sedí na trůnu
obé je stejně nebezpečný počin
pro ty co právě sedí na trůnu

i nejtemnější noc, se změnil v ráno
tu jistotu nám vzkazujete v pravý čas
třista let tmy už bylo zemi dáno
my nechceme do nich propadnout se zas

snad proto musel v městě nad Vltavou
přes dvorky prchat herec co hrál Meckbetha
a leho lejdy vezli noční Prahou
za katr za trest, za to, že je táta
a jeho lejdy vezli noční Prahou za katr za
za katr za trest za tožže je táta

vždyt šašci krále, krále zlobili
co svět divadlem stojí
když místo rány, šaška zabili
to král, tokrál se asi bojí

umění vždycky, vždycky nevinné
sečetli vinu k vině
divadlo, ale směli hrát ix
i vězni v Terezíně
divadlo ale, směli hrát
i vězni v Terezíně

Divnej bál

Text: Pavel Landovský

Divnej sál, divná hudba, divnej bál
zvadlá kytka, hrobník král

kluci v sukních čekaj až se
holky vrátěj z bojovýho cvičení

divnej sál, divná hudba, divnej bál
uschlá štáva, krivej pán, číšník v brnění

na mozek si masku nasadím
zapálím si cigaretu z březovýho listí
pak ~~xixnikax~~ milýho šmirglem pohladím
že jsem uvnitř celá dřevěná ~~xixjajx~~
stejně pod mou maskou zjistí

divnej sál, divná hudba, divnej bál
matný lesk, a čistej kal, mrtvé zrození

podkasám si papírovou róbu
sazema si přepudruju tváře
pod mou maskou není vidět zlobu
k tanci vyzvu pana kapelníka
spolкну drink a pravdomluvnost lháře

divnej sál, divná hudba, divnej bál,
divná páska, padlej šál, němé zvonění

Text: Jan Neruda

oT
za trocnu lásky, šel bych světa kraj
šel s hlavou odkrytou a šel bych posy
šel v leonu, ale vš duši věčný máj
šel vichřicí, však slyšel zpívat kory
šel pouští a měl v srdci perly rosy
za trochu lásky, šel bych světa kraj
jako ten co zpívá u dveří a prosí

Text: Pavel Kocout

Zas jedna bitva pronráná
už Bělohorskou plání
jak strach jde strašná Morana
už vzdávají se páni
už v bahně české prapory
už poroba je jistá
jen u zdi staré obory
pne se jich dosud třista, třista, třista

kdo z nás má a pole pospíchat
kdo oči má ten ví že
že zašla pravda kalicha
a vyšla pravda kříže
a že teď nejlíp pro Čechy
když pokání si schystá
tak proč už toho nenechá
těch zatracených třista, třista, třista

co to má kruci za cenu
nechat si kuchtat blicha
když bitvu vidět stracenu
a Bůh je k tomu zticha
co to však tropí dějiny
v nichž bystu kací bysta
ať uzdi nezbyl jediný
žije jich dodnes třista, třista, třista

přes třistatřiatřicet let
drží tu zeď těch třista
aby si směli podržet
svou zez a svého Krista
pravda má těžké hodiny

však může si být jista
dokud jí hájí jediný
natož pak celý ch trista, trista, trista

Text: William Shakespeare

Sonet

Ó, milosrdná smrti, zbav mě ztáv
ruk z únavy zas a zas poznávat
Jak se pan nikdo zdobí v zlatonlav
a možná žebrácká je poctivostí platem
jak něžná srdce dusána jsou v prach
a na rytířskost čeká smečka s katem

Když tupost, tupost vrchovatí
a stéká hrady s křikem vítězným
velí duchu aby stál s tváří tichou u zdi
se psy loveckými pak po kraji letí
Blbci vládnou-li jsou ctění víc než svatí
a pokřik planý je v purpur a zlato šatí

Její jasnost pravda buď leda smích
tak s vírou v dobro vždycky se cos zhatí
a dobří na lotry dřou jak mourovatí
a jen hrst popele je ze všech lidských práv
Byl bych už dávno šel ze všeho unaven
Jak tě ~~mám~~ však mám nechat lásko tomu všemu
vplen

V L A S T I M I L T R E Š Ň Á K

...and the ...
...the ...
...the ...
...the ...

Narodil se v Praze 20.dubna 1950.
Dětství prožil v dělnickém prostředí Karlína,
u svého dědečka nočního hlídače. V dospívání
je silně ovlivněn beatnickou poezií a beatnic-
kou skupinou, která se v Praze sformovala kolem r.
em r.1966.Nedosáhl však žádného vyššího školní-
ho vzdělání a vzdělává se sám.

První písně začíná skládat kolem roku 1968
a pravidelně vystupuje od r.1969.V letech 1969/70
vystupuje společně s Jaroslavem Hutkou.
Po rozpadu jejich dvojice ho příležitostně ~~xxx~~ov
doprovázejí cikánské kapely a až do roku 1974
vystupuje jako profesionál.Současně se také
začíná zabývat malbou a pouští se i do psaní nove-
l,novely,kromě toho ho začíná cikánská problem-
atika a fotografuje.Své obrazy vystavuje na
dvou samostatných výstavách v Divadle v Neru-
dovicích/ dnes již pod průhlednými záminkami zru-
šeném/ v říjnu 1975 a v prosinci 1976.

Jeho písňové texty a novely, vycházejí v
samizdatových edicích Petlice, Ctverec a SOS.
Mezi nejznámější patří: Romulus a Rémus, Jeden
den, který otřásl mnou, Babylon a další.S osta-
tními členy Safránu se účastní v 70 letech
většiny folkových festivalů a koncertů v re-
publice.Pravidelně vystupuje až do ~~xxx~~začá-
tku roku 1979 na Barátnické Rychtě v pravidel-
ných útercích.

Když v Praze vzniká Charta 77, Třešňák se
připojuje k jejímu hnutí a zároveň mu začíná-
jí problémy s veřejným vystupováním.V říjnu
1977 je pozván na III.festival druhé kultury,
kde poprvé vystoupil, stejně jako Jaroslav Hu-
tka, na koncertě pořádaném českým undergrou-
ndem.

Společně s Pavlem Landovským, Vlastou Chro-
mostovou a Terezií Honcovou, účinkoval v
Pavlem Honcovem režimovaném "bytovém"lectvu,
kde vystupoval v pěti rolích.Kromě toho slo-
žil pro hru muziku k Shakespearovým textům .

které sám zpívá. Kada těchto představení bylo sice znemožněno policií, jako např. v bytě Vlasty Chrástové, ale přesto nru sníželo celkem asi 150 osob. Jedno z těchto představení bylo některým z diváků amatérsky natočeno a tento záznam vysílala na konci r. 1980 Rakouská televize.

V roce 1978 se Vlasta Třešňák účastní na česko-polských hranicích schůzky představitelů Charty 77 a Polského KORu/Výbor na obranu dělníků/. V souvislosti s jeho aktivitou v hnutí Charty 77 se o něj zajímá Státní bezpečnost, dostává se do svízelných existenčních potíží, žije se jako figurant, pom. dělník, rekvizitář, hlídač. V létě 1979 byl na několik dní zadržen, pod záminkou, že vykradl v nějaké blíže neurčené továrně trezor a je o něho provedena domovní prohlídka. Současně mu je znemožněno veřejně vystupovat.

Před širší veřejností se naposledy objevil 17.7.1978 v Lucerně na folkovém koncertě Sp, kde hráli i písničkáři Pepa Nos, Petr Lutka, V. Merta, skupina Bersyas a CDG. Jeho příznivci však dál organizují desítky soukromých koncertů, nřeje na chatách, po cytech a několikrát se Zbyněk Benýšek i v bytě Petra Cibulky v Erně.

Před konáním XVI. sjezdu KSČ, ale i v jeho průběhu, probíhají v Praze četné akce Stb proti signatářům Charty 77 a členům Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných/VONS/. Ve dnech 16.-22.3.1981 je zadrženo kolem patnácti aktivistů Charty a řada dalších občanů.

V. Třešňák byl zadržen v ranních hodinách 19. března, spolu s několika členy Vonsu, Jirím Němcem a Andrejem Stankovičem. Všichni jsou převezeni do Bartolomějské ulice na výslech, kde byla většina zadržených dotazována namátkou ples, který se konal 1. března 1981 v uzavřeném salonku restaurace Na Lábece v Praze 10-Hostivati, za účasti asi 20 tanečníků.

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Náčelník KS SNE generál Rybář všechny zadržené, Vlastu Třešňáka, Ivana Jirouse, Andreje Stankoviče, a Olgu Stankovičovou, dotazuje, aby se v budouchu vyvarovali pořádání maskovních plesů a vyvádění "okákové edice", neboť by se tím vystavili nebezpečí stíhání pro podvracení republiky nebo vytržení.

Veškeré jsou věřící propuštěni. Už 1. dubna je Třešňák zadržen znovu, společně s písničkářem Zbyňkem Benýškem, novinářkou Janou Převradskou a dalšími. StB se zadržených dotazuje na původ protistátních nápisů v Praze I a II. Druhý den jsou opět věřící propuštěni.

Nátlak StB na Třešňáka vrcholí 13. července 1981, kdy byl zadržen spolu se svými přáteli, Annou Doležalovou, Tomášem Tomáškem, Josefem Volfíkem a Pavlem Brunghoferem. Věřící byli převezeni do budovy KS SNE v Bartolomějské 7. Zde je Třešňák podroben několikahodinovému výslechu, který následoval i druhý den. Při tomto výslechu ho příslušníci StB fyzicky týrali, takovým způsobem, že musel být přivolán lékař. Po několik hodin byl surově bit, dokonce pálen zapalovačem, tak dlouho až ztratil vědomí a lékař mu musel podat uklidňující prášky. Při výslechu mu příslušníci StB nezakrytě vyhrožovali fyzickou likvidací. Sam Třešňák později ve své zprávě o svém zadržení uvádí, že má obavy o svůj život.

Obdobnému zacházení je vystaven i Zbyněk Benýšek, který byl při výslechu škrcen až do bezvědomí. V září zachází StB podobně s Karlem Soukupem a fyzickému násilí je vystavena také aktivistka charty, Zina Freundová, která byla zbíta "neznámými" muži přímo ve svém bytě. 15. července je Třešňák vyslýchán znovu, tentokrát jen krátce a následující den byl propuštěn.

Účel fyzického týrání během výslechů byl jasný, donutit nepohodlné osoby k emigraci.

a ostatní z jejich okolí zastrešit.

Pod dojmem těchto událostí si Vlasta Třešňák žádá o vystěhovalecký pas a v březnu 1982 odjíždí za hranice. Skoro současně s ním odchází i Karel Soukup.

V současné době se zdržuje v NSR, kde spolupracuje s českým vysíláním Svobodné Evropy. Nějaký čas předtím pobýval ve Švédsku.

Ještě před jeho odchodem do exilu, mu v Šafránu 78 vyšla v r. 1979 LP deska Zeměměřič a v nakladatelství INDEX sbírka novel Jak to vidím já.

Jako poslední vydal Šafrán na jaře 1983 Třešňákovu LP desku s názvem KO-hi-noor, kde Třešňák zpívá některé své starší i nové písně ze doprovodu el. kytary a bicích.

oooooooooooooooooooo

oooooooooooo

ooooooo

oooo

oo

oo

Ukázky písňových textů

Karlín

Usíná po půlnoci
prázdnou láhev rozbil o oblohu
jenom at si zvyká
komedie v podání ochotníků
začíná o půl šesté ráno ve frontě u rezníka
střepy jsou na ulici
obloha na chodníku
je to o dva verše víc
smím to nechat smíma
smím, ach díky
oč tu kráčí
tuzér, navrch kačku dva desetníky
řeči na pavlači

Hudební divadlo přijme udavačku
Karlín, Karlín
film pro pamětníky
k obědu víc kmínu a méně soli
nad to není
než se ucho utrhne, dvě piva pro tátu
Karlín, film v původním znění
jdu spát a zítra
předem domluvená cena
vpostranní uličce potají kývne
falešný přeliv, účes do blondýnky
Bože Karlín je ta žena,
která smolí šest čísel do lotýnky

V pátek prodloužená
a nedoplatek za plyn
Bože takhle člověk shnije
už je cítit jak někde uniká
Karlín nedělní chvílka poezie
Karlín nedělní černá kronika
je cítit jak někde uniká
Karlín nedělní chvílka poezie

-Madam Praha

Scházíme se denně
na jejím představení
my bezejmenní
máme tak sotva na lístek k stání
nahoru na bidýlko
a tam čekáme až vyzpívá
své vyznání, své vyznání, své vyznání

rozvlíní oponu
a najednou, bez veliké parády
jenom prostě madam Praha madam Praha
umí nás opít
a umí zkazit náladu
a jen to jak tak stojí
s hlavou zvrácenou nazad
jen to nás rozpláče
madam Praha
cuchta z předměstské pavlače
žehlí zaprané prádlo
ženská ve špinavé zástěře
myslí než na prachy
myslí než na žrádlo
táhne mě z vočí rve
a ukazuje na dveře
chtěl bys jí zabít
ale, když rozvlíní oponu
a vkročí na jeviště
skováš nůž a nezabiješ
možná snad, možná přátě

Venku se stmívá

a ona zpívá
s hlasem vraha
celá se rozzáří
padneš jí k nohám
něco tě studí na tvéři
jsi něžná zlá, šeptáš v tom
něžná, zlá, podívejte se na něj na hajzla
podívejte se na něj na mizeru
a hned se rozbřečí
jako malá holka

jako malá holka
bere tě pod paží
to nic to patří k jejímu číslu
a slus zavři ten kram
a stáhni roletu
kolem Hlavního nádraží
si tě vede k bufetu
a tam jako by nevině škemrala o korunu
a když jí dáváš, tek se zdráhá

jseš svině řekneš jí
a ona odpoví,
Né já jsem Praha
a nejsem ledažáká
jsem tvoje načěje
řekne a přičísne si vlásky
vtáhne tě do průchodu
a tam jen tak na stojáka
užiješ, trošku, trošku
její, lásky, její lásky, její lásky

Dělník

Smutný, šťastný
každé ráno ten dělník vypadá
beznadějně prázdň
se večer zpátky domů vrací
píchačky cinknou a on vyjde ze dveří
tisíce takových fabriky zvrací
tramvají domů
s jedinou myšlenkou na teplou večeri
a ráno znovu, znovu, znovu

nechápu tě
nejčernější proletáři
a miluju tě
tak jak ty miluješ mě
jsi svatý s propocenou svatozáří
jsi svatý a není hodiny a nevíš dne
jenom ty rozervučíš sířuty a svory
roznazuješ žhavé, temně modré spony
cítíš se plně ve své, epizodní roli
jsi šťastný, plný, velký, velký, velký
malý jsi, malý
jak stárneš, před modlou roboty
smutný, ano jsem smutný
že nechápu tvé neděle a soboty

rukávemx ze staré košile
vyleštíš baťovi šněrovací střevíce
dvěma prsty ukážeš ke štítku
promaštěné čepice a jdeš
je mě smutno a nehledám rým
jdeš se přesvědčit jak tě nechápe
tvůj vlastní syn

a pak se vracíš
smutně rozřežeš týden staré noviny
a vší silou je nábožně xx
na zácnodě na hák
a křičet, budeš křičet

lid, klid, klid
a já kolem tebe projdu
se zavřenýma očima
ani nevýš jak dobře znám tvůj byt
a v pondělí tě podkám
ve starém saku
záplatovaná starou celtou
a vonět budeš jako před týdnem
salámem, solvinou a mלטou
v pondělí stejně jako v pátek
starý budeš, starší
o jeden jarní svátek
o jeden jarní svátek

Vyprávěná do básně

V kapse má finský náč
a průkaz filmového klubu
před sebou život a vojenské cvičení
bude se učit držet krok,
bude se učit držet hubu
a jako u vytžení zkrátka
zvedat hlavu k obloze
a podívej kam až doletí
člověk dvacátého století

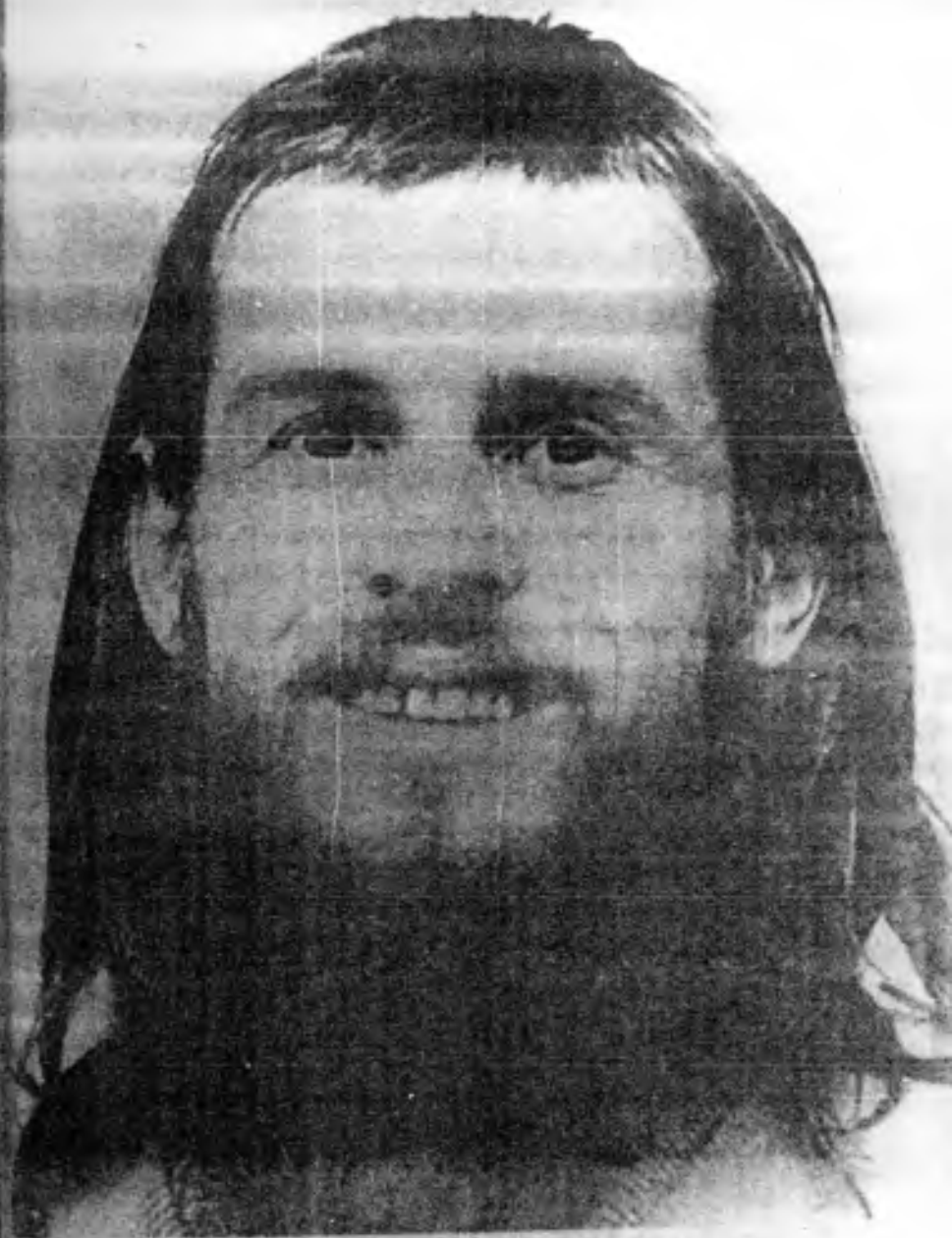
a mír je kouzelníkem v cylindru
neodfoukne napětím
nejsem zvyklí na triky
my opuštěné děti květin
my opuštěné děti fabriky
je nás spousta
každý den ještě víc
Bože zachraň,
aspoň sibiřského tygra
Bože země není kulatá
a není kam dojít

zrů to
ohrástale se svatozáří zrů
a nebo podej důkaz
lhatí
začínám zbrojit
píse mizerně
sám než průkaz filmového klubu
a v kapse finský náč
a v pokojičku mapu obou polokoulí
a značím si na ní červeně
hraniční kameny a nádraží,
mapa polokoulí, porušuje oběje
a spoj se se znou
Bože!

vytáhněno do boje s toplooměrem v podpaží
a v rukou řízení lože
s toplooměrem v podpaží a v rukou řízení lože

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

"ČÁRLI" SOUKUP

A6

Undergroundový písničkář Karen Soukup, přáteli dříve nazývaný "Opičák", nebo "Jogin" jinými zase označovaný ze "kulturního kanibala" nebo "hvězdu druhé kultury", je práce jenom nejvíce znám pod pseudonymem "Čarli", kterou si sám na svém okolí vykazoval pracně vybojoval.

Napísal se v Praze 22. ledna 1971. Po ukončení ZŠ, se jde učít nástrojářem a v roce 1969 dostává výuční list. Do roku 1971 studuje na SVVŠe na lidové škole umění, kde později ještě působil jako lektor hry na kytaru v kulturním domě v Praze 6. Od roku 1971 pracuje jako dělník v různých oborech, skládá texty a začíná je postupně znadatnovat.

Přestože trpí na chronické astma, tak si ve 20. a 20. letech usmyslel, že přejde přes republiku od Aše až do černé nad Tisou. Podarilo se mu to a během svého putování si ztěžuje podmínky také tím, že vydává za stravu denně pouze 5 Kčs, ovšem v důsledku astmatického záchvatu leží několik dní na mezi.

V roce 1973 se Čarli žení a u příležitosti jeho svatby pronajímá Věra Jirousová vltavský parník, kde vystoupila skupina křižovnické školy a po ní i přes mnohé technické potíže také skupina Plastic People. Čarli sám se programu nezúčastnil a stejně jako Světa Kerásek, který byl rovněž pozván, hudebníky a umělce druhé kultury teprve poznával. Po přistání u Pálavského mostu, vtrhla na palubu policie s výkřiky "Co je to tu za dívky a za bordeli!", ale jeeden ze tří příslušníků StB, který se plavby zúčastnil od samého počátku je uklidnil a poslal pryč, že slovy "že je vše v pořádku a že jde o slušnou uzavřenou společnost".

Vzhledem k umístění Čarliho ženy Marie, odcházejí Soukupovi roku 1973, do Západních Čech, kde je jim slíben byt, který nikdy ani po 4 letech čekání a přestože mají malé děti, díky si-

naci Charty?? nikdy nedostanou. Při jednom z výletů do osady Brandýšových Lázní, objevují se svými přáteli zříceninu hrádku Seberk. Zřícenina je na seznamu památek a Čarli se pro její záchranu tak nadšen, že rozhoupal přísahné instituce k tomu, že mu poskytne doli povolení k zorganizování pracovní skupiny na záchranu objektu. Půl roku, Soukupovi a tři s další dvojice jejich přátel, na Seberku žijí a pracují na jeho opravách, až jim pod maličárnými zámlinkami investor prací, Státní statky Cheb, jednostranně vypovídá smlouvu a členové takto vzniklé komuny jsou nuceni Seberk opustit. Čarliho manželka o tom později říká: "Vlastně jsme jim začali připadat jako "živní lidé", když jsme odešli do prostředí hrádka jimi nabízené kůle na postele a dali jsme přednost sroubeným polohám vlastní výroby".

Soukupovi se tedy stěhují zpět blíž ku Praze, na starý statek u Přezletic v okolí Brandýsa nad Labem. Statek, nazývaný Zlatý kopec, patřil příteli Vratislava Brabence, saxofonisty "Plastiků", Mydlíkovi, který byl se skupinou úzce spjat. Jeden čas "Plastici" kave sklepích statku dokonce i zkoušeli. A právě zde na Zlatém kopci, v prostředí "první české undergroundové komuny" jak bylo společenství na Zlatém kopci nazýváno Marií Benetkovou, začíná Čarli zpívat své písně a jako vůbec první Rádio. Mimo Soukupových žije na statku Vratislav Brabec a Marií Benetkovou a neustále se mněmící lidé z okruhu Plastic People s pražského podzemí.

Před větší publikum Čarli předstupuje 1.9. 1974 v Postupicích naifestiválu druhé kultury, kde se seznámil se Světlou Karáskou, který tam také v prostředí undergroundu, také vystoupil poprvé. Další větší akce byla svatba Kukulových v Makropsech na konci roku 1975.

Tam Čárli doplnil vystoupení Umělé hmoty a Dg307. Zanedlouho hraje ještě na II. festivalu druhé kultury 21.2.1976 v Bojanovicích. V březnu zahajuje establišment tažení proti undergroundu. Karel Soukup byl zatčen 17. března a obviněn stejně jako Sv. Karásek a ostatní členové skupin z výtržnictví podle §202. V době svého zatčení pracuje Čárli jako lesní dělník v poleší Mařenice a jeho žena čeká druhé dítě. Po šesti měsících byl 30.8.76 bez soudu i jakéhokoliv vysvětlení propuštěn, ale obvinění proti němu trvá.

Koncem r. 1976 podepisuje prohlášení Charty 77 a ihned se aktivně zapojuje do hnutí na obranu občanských práv. Je iniciátorem hladovky v Polsku za vězněné členy VONSU, z jeho iniciativy vychází žádost o demonstraci na podporu uvězněného signatáře Charty 77 Jana Prince, je autorem řady dopisů adresovaných státním orgánům. V roce 1980 se koncem března stává členem kolektivu mluvčích Charty 77.

Mezitím, když je Soukupovým znemožněno získat byt ve Františkových lázních, se v r. 1977 znovu stěhují, tentokrát do ~~xxxxxx~~ Severních Čech na Litoměřicko a usazují se na zemědělské farmě v Řepčicích. Zde žijí společně s rodinami Parkánů a Kubičků, kteří když se dozvěděli o jejich svízelné situaci, jim nabídli bydlení a všestrannou pomoc. Soukupova manželka je v té době propuštěna ze zaměstnání a i Čárli má potíže nějakou práci sehnat. V Řepčicích vzniká nové společenství, někdy označované za komunu. K tomu se vyjádřila Marie Soukupová: "Slovo komuna v podstatě nemám moc ráda. Myslím, že obecně si pod tím lidé představují něco jiného než co jsme chtěli. Čárli se vždy zajímal o filozofii a teologii a naše představa komuny měla blíž k e způsbu života v prvních křesťanských obcích, než ke komunám jak se o nich doslýcháme ze Západu".

V Řepčicích žije Čárli se svojí rodinou

se ostatními až do r. 1980, kdy byl znovu zatčen, belkem "klidně" i když je stále systematicky vystaven policejním represím. Byl opětovně zadržován při různých příležitostech na 48hod. a je mu odebrán i řidičský průkaz. Přesto všechno je i nadále aktivní v hnutí Charty 77, vystupuje na III. festivalu druhé kultury, 1. října 1977 na usadlosti V. Havla a na desítkách soukromých koncertů. Jeho texty vycházejí souhrnně v podzemních edicích, SOS střeverec. Můžeme se o něm dočíst v samizdatovém časopise Vokno, který se věnoval neoficiálnímu umění. V r. 1979, Čarli úspěšně uskutečnil letní putovní tábor pro 8 dětí předškolního věku, vozí je "žukem" po kraji, učí je tábořit a životu v přírodě.

V červnu se žení Miroslav Veněk, později známá postava "Ústeckého procesu s marihuánou", o kterém vyšlo tolik neuvěřitelných smyšlenek v Ústeckém deníku Práboj. Oslovy svatby, která probíhala v sále restaurace v Ryjčicích se zúčastnil i Karel Soukup. Na žádost příbuzných a svatebčanů zahrál asi 10 svých písní a několik dní na to, 24.6. byla u něho provedena domovní prohlídka. Za týden, 18.července 1980 je zadržen, vzat do vazby a obviněn z výtržnictví, kterého se měl dopustit tím, že na svatbě M. Vanka zpíval písně protisocialistického obsahu, které urážely StB, národní hospodářství a dělnickou třídu. Na jeho obranu vystupuje ihned VONS ve svém sdělení č. 193 z 2.července 80. 2. srpna dostává okresní prokurátor, Svatopluk Burda protestní dopis, ve kterém je žádán o zastavení tr. stíhání proti K. Soukupovi. Dopis podepsalo 278 občanů a 6 přátel z Maďarska. Současně probíhá další petice adresovaná generálnímu prokurátorovi Jánu Feješovi, kterou podepsalo 195 občanů. Mimo to se o Soukupův osud zajímají i přátelé v zahraničí a v Paříži dokonce vzniká Výbor na obranu Karla Soukupa, který intervenuje u našich úřadů za jeho propuštění. Solidaritu, jako už nejednou projevovali znovu i Polští přátelé.

Hlavní důvod Soukupova tr.stíhání není výtržnictví, ale jeho aktivitax v hnutí CHarty77 a tak je Krajským soudem v Ústí nad Labem odsouzen k 10.měsícům nepodmíněně v II. nápravné skupině.

Z výkonu trestu se vrací 1.5.1981. Na nátlak státních orgánů musí opustit Severní Čechy a tak se znovu se svou ženou a dětmi opět stěhují, tentokrát do Bohuslevic v okr.Náchod. To bylo v červenci. A už 16.9. je v jejich novém domově provedena domovní prohlídka pod záminkou, "že je Karel podezřelý ze scizování stavebního materiálu a rozšiřování ilegálních tiskovin". Akce se zúčastnilo asi 15 příslušníků StB a při prohlídce byla přítomna pouze Soukupova žena Marie a děti.

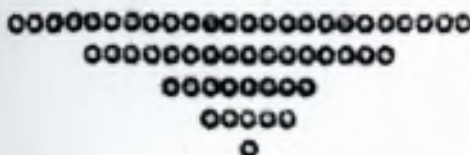
Čárli byl zadržen už předtím v Českém Meziříčí a převezen do Jaroměře, kde ho příslušníci StB nepřetržitě tloukli v uzavřené místnosti po 4 hod. Kopali do něj, tahali ho za ~~xxxx~~ vlasy, vousy, šlapali mu po rukách, nutili ho dělat kluky a pod. Po této hrůzné předehře, jejíž průběh by spíše zapadal do 50. let, začal teprve vlastní výslech, během něhož byl Čárli neustále průběžně bit. Druhý den je převezen do Hradce Králové, kde následoval další výslech a obdobným průběhem jako v Jaroměři. Příslušníci StB se ho snažili obvinít z podvracení republiky, ale prokurátor neshledal obvinění důvodným pro neprostý nedostatek důkazů. Nakonec je přece jenom obviněn se souhlasem prokurátora, podle § 5 zákona o přečinech, "pro přečin proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou". Toto absurdní obvinění nemělo žádný věcný ani formální důvod. Po 32 tuhých hodinách je konečně propuštěn.

Na konci r.1981 je proti němu znovu zahájeno tr.stíhání pro tr.čin výtržnictví. Na světlo je znovu vytažen případ z r.1976, který vlastně nikdy nebyl uzavřen. V prvních měsících

roku 1982 je v této věci znovu několikrát vyslýchán.

A stejně jako Vlasta Třešňák, tak i on si po těchto zkušenostech a v ohrožení dalšího uvěznění, žádá o vystěhovalecký pas. Republiku opouští v Březnu 1982 a odchází s celou rodinou do Francie, kde nyní pracuje jako zahradník.

Zatím mu vyšla v zahraničí pouze jediná LPdeska Radio, kterou vydal Kanadský Boží mlýn v roce 1981.

Uložky písňových textů

Advokát

Mám tě rád nemusíš se bát
už jsi v tom budeme se brát
než se ptát jakěj máme plat
chrání nás charta lidskejch práv

Akorád advokát
těžko může čarovat
s tím jsi moh počítat
že to půjdeš odpykat
republika je krásně zasněžená

Nech mě být já chci mít svůj klid
sama si zařizuju byt
svoboda pro jednotlivce
manželství znak organizace

Akorád advokát.....

.....

Soudní sínje celá nabitá
drž se děvče svýho kopyta
uděláme tady pořádek
soudce lid to není kšpárek

Akorád advokát
těžko může čarovat
s tím jsi moh počítat
že to půjdeš odpykat

Píseň na rozloučenou

Ať mír dál zůstává s touto zemí-good bye
krajina líbezná muziko hraj
pod horou dolina, úplnej ráj
na skalách černá se borovej háj
je v něm prej kriminál-vraj
pod horou dolina, úplnej ráj
na skalách černá se borovej háj
za náma teče Dunaj
přírodní hranice, dokola ostenatej drát
jsou na ní celnice, co krok to stojí soldát
všude je dost práce "alle sind frei"
úředník nemusí nach Österreich
je to tu zkrátka all right
za náma teče Dunaj
ať mír dál zůstává s touto zemí-good bye
krajina líbezná, kopečky, muziko hraj
za náma teče doma

Ach synku synku

Ach synku synku dome-li jsi
tatíček seřptá oral-li jsi

otče což nechápeš je jiná doba
kolečko chatařům jsezdávno prodal

když si je prodal jak zaorás
nebo snad docela práci hledáš

traktorem to táto trvá chvíli
to vy jste s mamičkou nezažili

ach synku, synku je jiná doba
většina národa zhovsdila

Rána morové

Přel bych vám prožít rána morovou
pak mím pevně už byste stáli nad vodou
snad každý pátý z vás by živý zůstal náhodou
by rozklad těl svých známých zárlil pod nohou

Tak to chodí tak to bejvá
ně že nás furt přibejvá

Tak uživej vědyt život věčně netrvá
tvůj milý se za volantem usmívá
co se děje každý řidič nadává
to urvaně trvá klava provoz abradila

Tak to chodí.....

V neděli na dšce dame leháška
proč oš komára celé tělo otéká
jé bráško -totě padá maso ze trička
to začeka nám váika biologička

Tak to chodí.....

V Ženevě je konference mírová
nebojíme se už dneska strašidla
smrt už a nás svoji práci strátila
to ti řekne věude každá martvola

Tak to chodí tak to bejvá
ně že nás furt přibejvá

V druhé části jsou obsaženi písničkáři:

X

Vladimír Merta

Dagmar Vonková

Zuzana Homolová

Petr Lutka

Pepa Koc

Otakar Veverka

Obsah:

"Folk nebyl jen módou".....	2
Svátek folku v Nerudovce.....	5
Karel Kryl.....	6
Texty písní.....	10
Svíčky.....	11
Podivná ruleta.....	12
Co řeknou.....	14
Poslední Moravan.....	15
Balada o svobodě.....	16
JAROSLAV HUTKA.....	17
Ukázky písňových textů.....	23
Kvetla růže i lilie.....	24
Církevní tatíci.....	25
Udeřila půlnoc.....	27
Prokletí krajané.....	28
Havlíčku Havle.....	30
SVATOPLUK KARASEK.....	32
Ukázky písňových textů.....	41
Vy silní ve víře.....	42
Kázání o skáze Sodomy a Gomorry.....	43
Pavouci.....	44
Prorectví o příchodu Mesiáše.....	46
Podobenství o zrně a kokolu.....	47
Kázání o svatbě v Káni Galilejské.....	49
Sejmou ti podobu.....	51
VLADIMÍR VEIT.....	53
Ukázky písňových textů.....	56
Ach mistře Shakespeara.....	57
Divnej bál.....	58
Za trochu lásky.....	59
"100".....	60
Sonet.....	62
VLASTIMIL TUREŠNÁK.....	63
Ukázky písňových textů.....	68
Karlín.....	69
Madam Praha.....	70
Dělník.....	72

Vytáhneme do boje.....	74
CARLI SOUKUP.....	76
Ukázky písňových textů.....	83
Advokát.....	84
Píseň na rozloučenou.....	85
Ach synku synku.....	86
Rána morová.....	87
Poznámka k II.části.....	88
Obsah+fotografie.....	89

Fotografie:

K.Kryl, snímky z konce 60.let.....	6,9
v Mnichově 1979.....	13
Obal LP.Karavana mraků 1980.....	15
J.Hutka 1976.....	17
na koncertě v Barátnické rychtě.....	24
J.Hutka+P.Kalandra, červenec 1968.....	27
S.Karásek, foto z konce 70.let.....	32
Pozvánka na oslavu svatby Ivana Jirouse, první zleva I.Jiřos/Magor/.....	34
S.K.krátce po vysvědčení.....	35
S.K.na jednom z festivalů II.kultury.....	41
S.K., kolem r.1972.....	48
V.Veit, 1978.....	53
V.Třešňák 1978.....	63
Bytový Meckbeth, foto z r.1978.Odleva:Pavel Kohout, 50.let, spisovatel a dramatik, laureát Rakouské státní ceny za literaturu pro r.1977. V r.1979 mu je znemožněn návrat do ČSSR a je zbaven čs.občanství.Předtím žil legálně 2. roky v zahraničí.Nyní ve Vídni.	
V.Třešňák	
Pavel Landovský: 41 let, herec a dramatik, dříve člen Činoherního klubu.Zbaven čs.občanství za stejných podmínek jako P.Kohout.Žije ve Vídni.	
Vlasta Chramostová: 52.let, herečka, dříve členka Vinohradského divadla a Divadla za branou.	
Tereza Kohoutová: 21.let, uklízečka.....	65

V.T.na festivalu v Pazinku 1976.....	68
VVT.Pezinok červenec 1977.....	72
K.Soukup,kolem r.1975.....	76
"Čárlí" v Repčicích.....	79
K.S.na festivalu K.kultury.....	83

